

[Niels Andersen.]

at Danmark fortsat skulle være et lavtarifland, men jeg tillægger det også meget stor betydning, at det i den erklæring, som regeringen afgav i går, bliver pointeret, at man skal undgå en forhøjelse af omkostningsniveauet. Jeg håber, at udviklingen vil medføre, at omkostningsniveauet vil blive bragt i nedadgående retning. Der har nemlig efter min opfattelse været noget urimeligt i den danske erhvervsstruktur. Jeg nævnedes før landbrugserhvervets vilkår, som bestemmes af de priser, det kan opnå på eksportmarkederne. Samtidig er forholdet jo det, at andre sektorer af dansk erhvervsliv har fået en ret kraftig beskyttelse dels gennem restriktioner, dels gennem told, en beskyttelse, som har medført, at bl. a. det danske landbrugserhverv har måttet betale for høje priser for adskillige industrivarer. Jeg må derfor henvise til de udtalelser, jeg fremførte i debatten om lovforslaget om hjemmemarkedspriserne, hvor jeg sagde, at det, det drejer sig om også i den situation, vi nu står over for, er at tilvejebringe lige vilkår for Danmarks erhvervsliv.

Må jeg i denne forbindelse spørge den højtærede udenrigsminister om, hvad der menes med eksportfremmende foranstaltninger. Jeg vil gerne have mere klarhed over, hvad man mener hermed. Er der tale om eksportkreditter og den slags, som vi kender, eller er der tale om, at der skal noget nyt ind i dansk lovgivning? Stort set bør man for erhvervslivet stille frem imod, at vi opnår en produktiv beskæftigelse, en beskæftigelse, som er rentabel, samtidig med at vi stræber frem mod en styrkelse af landets samlede økonomi. Det er bemærkelsesværdigt i de mange henvendelser, der er kommet fra erhvervene, at man derigennem søger at give udtryk for de særordninger, som man ønsker netop for det erhverv, man nu er tilsluttet. Jeg håber, at den udvikling, der nu vil finde sted, vil forme sig på den måde, at ikke et enkelt erhverv skal høste den forhåbentlig større økonomiske aktivitet og dermed indtjening, som følger af, at vi tilslutter os et større marked, men at det vil komme hele samfundet til gode.

Jeg er glad for de udtalelser, der er kommet fra Grosserer-Societetet; de tilkende-

giver jo klart, hvad målet er med tilslutningen til et større markedsområde. Det samme gælder Grossistsammenslutningen af 1930, som også i meget vid udstrækning gør betragtninger gældende parallelle med dem, jeg her har fremført, og endelig synes jeg, der er grund til at nævne den skrivelse, vi har modtaget fra De samvirkende danske Husmandsforeninger, som kommer ind på tanker, der er helt på linje med den politik, regeringen nu lægger op til, og med de tanker, jeg her har fremført.

Det er blevet fremdraget i denne debat, at regeringen har haft hastværk i denne situation. Det er jo allerede tilkendegivet, at det er ikke den danske regering, der har ønsket at have hastværk. Det er lykkedes regeringen én gang at få den principielle beslutning udsat en lille måneds tid; det var, hvad vi kunne opnå. Men jeg synes, at der er anledning til at understrege, at vi de sidste 2-3 år jo har arbejdet med disse problemer. Vi ved, hvad det drejer sig om, når vi taler om dannelse af et større markedsområde. Vi kender problemerne i forbindelse med afvikling af restriktioner, told o.s.v. Det er ikke, fordi det er særlig indviklet, hvad der foreligger for sammenkomsten i Saltsjöbaden, i hvert fald ikke mere indviklet end det, vi kender fra Romtraktaten. Man påstår, at regeringen ikke har undersøgt alle muligheder for at komme ind i de seks. Jeg har forstået det således, at venstre i den seneste tid i dansk politik har givet udtryk for, at vi skulle tilslutte os de seks. Har man kendt betingelserne for at gå ind i de seks tilstrækkeligt tilbunds-gående? Har man anbefalet det danske folk at gå ind i de seks, uden at der har foreligget tilstrækkelig tilbunds-gående undersøgelser? Er det ikke en sådan situation, vi faktisk befinder os i?

Må jeg samtidig fremkomme med et par betragtninger vedrørende de foreliggende markeds institutioner. Vi har diskuteret de seks gennem de sidste to år og ved, at de har nogle overstatlige institutioner, som ville begrænse Danmarks suverænitæt. En af de fordele, der efter min opfattelse er ved at gå ind i de syv, er netop, at der ikke er tale om nogen begrænsning af vor selvbestemmelsesret. Der er én ting til, som har betydning, og det er dette, at de syv alene beskæftiger sig med problemer af kom-